213407

รายงานผลการศึกษา เรื่อง “ความแตกต่างระหว่างท้องถิ่นกับการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ กรณีศึกษาเปรียบเทียบภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลในการออกเสียงประชามติของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างระหว่างท้องถิ่นกับการออกเสียงประชามติของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงเอกสาร ใช้แนวคิดทฤษฎีในการศึกษา คือ แนวความคิดการออกเสียงประชามติ ทฤษฎี และแนวความคิดเกี่ยวกับท้องถิ่นนิยม และทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลในการออกเสียงประชามติของประชาชนในภาคตะวันออก เฉียงเหนือและภาคใต้ คือ ความแตกต่างระหว่างท้องถิ่น โดยมีความสัมพันธ์กับการออกเสียงประชามติ กล่าวคือ ผลของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า พรรคไทยรักไทยได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๑๒๖ ที่นั่ง จาก ๑๓๖ ที่นั่ง และภายหลังการยุบพรรคไทยรักไทยตามคำวินิจฉัยคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ทำให้ผลการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ ไม่เห็นชอบร้อยละ ๖๒.๘๐ เห็นชอบร้อยละ ๓๗.๒๐ ขณะเดียวกันผลของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ในภาคใต้ พบว่า พรรคประชาธิปัตย์ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๕๒ ที่นั่งจาก ๕๔ ที่นั่ง และหลังคำวินิจฉันของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีมติไม่ยุบพรรคประชาธิปัตย์ ทำให้ผลการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ เห็นชอบร้อยละ ๘๘.๓๐ ไม่เห็นชอบร้อยละ ๑๑.๗๐ และยังพบว่า การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการออกเสียงประชามติของประชาชนในทั้ง ๒ ภูมิภาคด้วยเช่นกัน